

[Parkov.]

Jeg vil ikke sige, at jeg ikke var fristet til at gøre det, men jeg stod imod, jeg forholdt mig stille. Jeg er altsaa ikke ramt af den Bebrejdelse, som Ministeren i Gaar tildelte mig for at have afbrudt Ministeren i hans Tale.

Ole Bjørn Kraft: Det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen syntes i Gaar, at der var en Modsætning til Stede mellem vort Forslag til Dagsorden og mine Udtalelser i min Ordførertale, hvori jeg beklagede, at vi stadig var nødt til at diskutere dette Spørgsmaal og ikke kunde faa nogen Afslutning. Jeg synes ikke, at denne det ærede Medlems Betragtning er rigtig. Hvis vor Dagsorden var blevet vedtaget, var der kommet Ro omkring hele dette Spørgsmaal, og dansk Politik var blevet lagt ind paa en Linie i Overensstemmelse med hele den europæiske Udvikling. Nu derimod vil Debatterne blive fortsat, og Diskussionen vil stadig være løbende. I Stedet for at skabe national Enighed og national Samling i en Tid, hvor den paakræves mere end nogen Sinde, skal Striden om selve Grundlaget for Statens Eksistens altsaa fortsættes. Thi det er Grundlaget for selve Statens Eksistens, vi her drøfter.

Mest skuffer det os naturligvis, at det Parti, der selv har betegnet sig som forsvarspositivt, Partiet Venstre, ikke forstod den alvorlige Motivering, som laa bagved vort Forslag, men afviste det og i Stedet for, som vi har hørt under denne Diskussion, i Virkeligheden har foretrukket at give den socialdemokratiske Regering Tilslutning, at yde den Hjælp imod denne oppositionelle Dagsorden og give den det Indtryk — thi det er det Indtryk, som denne Debat maa efterlade —, at Partiet Venstre trods alt er meget ivrigt for at naa til Forhandling med den socialdemokratiske Regering. Partiet Venstre er altsaa gaaet ind for, at til Trods for den udenrigspolitiske Situation, der for Øjeblikket er i Europa, er Tiden inde til at gennemføre en Nyordning, der, hvis den skal gennemføres sammen med Socialdemokratiet og de Radikale, maa blive en Nyordning, der er i Strid ikke blot med vor egen historiske Udvikling, i Strid ikke blot med Venstres Traditioner og Venstres Politik, som den har ytret sig lige indtil nu, men ogsaa i Strid med den almindelige Linie, som man i disse Spørgsmaal følger i andre europæiske Lande. — Vi mener ikke, at Tiden er inde hertil. Vi

mente, og vi mener, at Tiden er inde til at erkende de Farer, der omgiver os, og træffe Foranstaltninger til at imødegaa dem.

Det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen vilde ikke anerkende den Skildring, jeg havde givet af Tilstanden i Europa, af Stemningen i de forskellige Lande og den Holdning, de europæiske ledende Statsmænd indtager. Med et Skuldertræk bemærkede det ærede Medlem, at man altid kunde finde Udtalelser i dertil egnede Blade, der kunde støtte en saadan Opfattelse. Ja, der er nu ikke Tale om, at jeg i min Tale har citeret Udtalelser i „dertil egnede Blade“, hvormed naturligvis menes konservative Blade. Nej, de Udtalelser, jeg fremsatte, stammede fra Mænd, hvis Arbejde ligger paa Linie med det ærede Medlems, Mænd, som det radikale Parti og Socialdemokratiet ved andre Lejligheder har været ivrige nok til at citere og fremføre til Støtte for deres Synspunkter. Det var sandelig ikke konservative, national-socialistiske eller fascistiske Udtalelser, jeg citerede.

Det var Frankrigs Udenrigsminister Briand, og det var den franske Socialist Boncour, ja, jeg kunde have nævnt den franske Radikale Herriot. Netop da vi drøftede disse Spørgsmaal, indløb der til Danmark et Telegram fra den franske radikale Delegeretforsamling i Grenoble, i hvilket Herriot meget klart og bestemt udtalte sig om, at nu efter det tyske Valg var Stillingen en anden; og det franske radikale Partis Indstilling var da ogsaa den, at de arbejdede for Freden, men Sikkerheden kom i første Række. Ogsaa de vilde være med til at gennemføre et Forsvar til Beskyttelse af det Land, som de fandt det var en Ære at tjene.

Nej, det var ikke tilfældige Bladudtalelser, det var en Gengivelse af Synspunkter, som Europas ledende Statsmænd har gjort gældende for ganske nylig og alle har gjort gældende paa Baggrund af det Resultat, som det tyske Valg den 14. September har givet.

Naar derfor det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen i Fortsættelse af denne Betragtning tilføjede, at denne Tale vilde han betegne som uansvarlig, vil jeg for det første heroverfor sige, at det ærede Medlem søgte at ramme mig, men samtidig hermed er han kommet til at ramme sine Partifæller i saa at sige alle Lande, der ganske klart og utvetydigt har maattet erklære, at intet Land kunde se uinteresset paa den Udvikling, der fandt Sted;